EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 1.12.2016.
COM(2016) 755 final

2016/0371 (CNS)

Modernizacija PDV-a za prekograničnu e-trgovinu između poduzeća i potrošača

Prijedlog

UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost

{SWD(2016) 379}
{SWD(2016) 382}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

Ovaj prijedlog predstavlja paketa zakonodavstva o modernizaciji PDV-a za prekograničnu e-trgovinu u skladu s pristupom poduzeće prema potrošaču. Kontekst za paket u cjelini sveobuhvatno je izložen u obrazloženju prijedloga Direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu – COM(2016) 757.

Prijedlog o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010 o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost[1] važan je element paketa jer pruža temelj za osnovnu informacijsku infrastrukturu i potrebnu suradnju država članica kako bi se osigurao uspjeh proširenja mini sustava za pružanje usluga na jednom mjestu (MOSS) na usluge, osim telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučenih usluga, i na prodaju robe na daljinu i unutar Zajednice i izvan Zajednice. Procjenjuje se da će cjelokupni paket povećati prihode od PDV-a za države članice za sedam milijardi EUR godišnje i smanjiti regulatorne troškove poduzeća za 2,3 milijarde EUR godišnje.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Prijedlog se temelji na članku 113. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). U članku se navodi da Vijeće, jednoglasno te u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom te Gospodarskim i socijalnim odborom, donosi odredbe za usklađivanje pravila država članica u području posrednog oporezivanja.

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

Prijedlog je u skladu s načelom supsidijarnosti jer glavne probleme koji su utvrđeni (narušavajući učinci, visoka administrativna opterećenja i troškovi usklađivanja itd.) potiču pravila postojeće Direktive Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost [2] („Direktiva o PDV-u”) i povezani akti. Budući da je PDV porez koji je ujednačen na razini Zajednice, države članice ne mogu samostalno utvrđivati drugačija pravila te stoga svaka inicijativa za moderniziranje PDV-a z prekograničnu e-trgovinu zahtijeva prijedlog Komisije kako bi se izmijenila Direktiva o PDV-u i povezani akti. Smatra se da će se prijedlogom jasno ponuditi vrijednost uz onu koja može biti postignuta na razini države članice. Posebice, uz tehničke promjene potrebne za proširenje područja primjene MOSS-a, ovim će se prijedlogom smanjiti administrativna opterećenja za porezne obveznike koji se koriste MOSS-om omogućivanjem načela kojim se zahtijeva da evidenciju poreznih uprava o poreznim obveznicima i istražnim upravnim radnjama uvijek koordinira država članica identifikacije poreznog obveznika.

• Proporcionalnost

Prijedlog je u skladu s načelom proporcionalnosti, tj. ne nadilazi ono što je potrebno kako bi se zadovoljili ciljevi UFEU-a, posebice neometano funkcioniranje jedinstvenog tržišta. Kad je riječ o testu supsidijarnosti, države članice ne mogu rješavati probleme i uzroke problema bez prijedloga o izmjeni Direktive o PDV-u. U pogledu proporcionalnosti veoma su važna dva aspekta prijedloga. Prvi se odnosi na koordinaciju država članica u pogledu istražnih radnji i

[1] SL L 268, 12.10.2010., str. 1.
[2] SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

revizija poduzeća unutar sustava MOSS-a. Ta koordinacija može dovesti do učinkovitijeg sustava usklađenosti i za države članice i za poduzeća. Međutim, državi članici potrošnje neće biti zabranjeno izravno kontaktirati s poduzećima ako se država članica identifikacije ne slaže s potrebom za revizijom. Drugi aspekt odnosi se na uvođenje upravne naknade pri čemu će država članica identifikacije dobiti naknadu u iznosu od 5 % iznosa naplaćenih u ime drugih država članica kako bi se kompenziralo ulaganje potrebno za ažuriranje informacijskih sustava MOSS-a nakon proširenja njegova područja primjene, tekuće troškove održavanja i resurse potrošene pri kontroli poduzeća osnovanih u toj državi članici s namjerom podupiranja suradnje i unaprjeđenja sukladnosti.

- **Odabir instrumenta**

Ovim prijedlogom izmjenjuje se Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

Ovaj prijedlog predstavlja paketa zakonodavstva o modernizaciji PDV-a za prekograničnu e-trgovinu u skladu s pristupom poduzeće prema potrošaču. Rezultati ex-post evaluacija, savjetovanja s dionicima i procjene učinaka detaljno su izloženi u obrazloženju prijedloga Direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu – COM(2016) 757.

U savjetovanju s dionicima predstavnici poduzeća snažno su podupirali potrebu da države članice koordiniraju revizije jer bi se poduzeće inače moglo suočiti sa scenarijem prema kojemu bi primilo izvješća o 28 zasebnih revizija. Nedostatak takve odredbe u postojećem zakonodavstvu rezultiralo je nesigurnošću za poduzeća, posebice u slučajevima u kojima korespondenciju dobivaju od drugih poreznih uprava. Nadalje, većina država članica naznačila je da su sklone takvu pristupu jer predstavlja učinkovitije sredstvo upotrebe resursa revizije. U pogledu procjene učinaka, procijenjeno je da će, u usporedbi s alternativama, preferirana mogućnost, koja je uključivala koordinaciju revizija, dovesti do većih smanjenja troškova usklađivanja za poduzeća.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Ovaj prijedlog predstavlja paketa zakonodavstva o modernizaciji PDV-a za prekograničnu e-trgovinu u skladu s pristupom poduzeće prema potrošaču. Utjecaj prijedloga na proračun sveobuhvatno je izložen u obrazloženju prijedloga Direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu – COM(2016) 757.

Procijenjeno je da će ovaj element paketa imati pozitivan učinak na proračun. Koordinacija revizija zajedno s poticajima za administrativnu naknadu trebala bi rezultirati revizijama temeljenima na riziku. Učinkovitiji proces revizije, koji je usmjeren na rezultat revizije, trebao bi rezultirati višim stopama usklađenosti u usporedbi s alternativnim nekoordiniranim pristupom koji može nepotrebno ograničiti resurse. Neučinkovita upotreba oskudnih resursa revizija može imati i sekundarne učinke, pri čemu druga poduzeća izvan sustava MOSS-a nisu primjereno revidirana, što može dovesti do nižih stopa usklađenosti pod PDV-om i ostalim porezima te stoga i do negativnog učinka na proračun.

5. OSTALI DIJELOVI

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga**

Odredbe koje se odnose na MOSS uključene u Uredbu Vijeća (EU) br. 904/2010 potrebno je izmijeniti i dopuniti u skladu s predloženim izmjenama Direktive o PDV-u. Te odredbe obuhvaćaju pravila i postupke za razmjenu elektroničkim sredstvima informacija o PDV-u koje se odnose na utvrđivanje PDV-a, prijavu PDV-a i plaćanja PDV-a u sklopu MOSS-a između poreznih obveznika i njihovih poreznih uprava kao i među poreznim upravama država članica.

Članak 1. stavak 4., članak 2. stavak 2., članak 17. stavak 1. točka (d) i članak 31. Uredbe mijenjaju se kako bi odražavali proširenje područja primjene MOSS-a na usluge osim telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja i elektronički isporučenih usluga (dalje u tekstu: elektroničke usluge) te na prodaju robe na daljinu (članak 1. točke 1. do 4. Prijedloga).

Naslov odjeljka 2. u poglavlju XI. Uredbe mijenja se kako bi se ograničila njegova primjena do 31. prosinca 2020. (članak 1. točka 5.a Prijedloga).

Člankom 1. točkom 5.b Prijedloga umeće se novi Odjeljak 3. u poglavlju XI. Uredbe. Sadržava odredbe koje se primjenjuju od 1. siječnja 2021.

Pododjeljak 2. odjeljka 3. (članci od 47.b do 47.g) sadržava odredbe koje se odnose na razmjenu informacija među državama članicama, a koje se odnose na identifikaciju poreznih obveznika koji se koriste MOSS-om, na prijavu PDV-a i na plaćanja PDV-a. Odražavaju postojeće odredbe Odjeljka 2. Poglavlja XI. i proširuju ih na usluge osim elektroničkih usluga te na prodaju robe na daljinu.

Pododjeljak 3. Odjeljka 3. (članci od 47.h do 47.k) sadržavaju odredbe koje se odnose na nadzor nad transakcijama i poreznim obveznicima. U članku 47.h navodi se da bi država članica uvoza trebala potvrditi valjanost identifikacijskog PDV broja koji će se navesti carinskim tijelima po uvozu robe za koju se PDV prijavljuje i plaća putem MOSS-a. Valjani identifikacijski PDV broj jest uvjet za primjenu oslobođenja od poreza po uvozu takve robe. U člancima 47.i i 47.j navodi se da bi zahtjeve za evidencijama koje države članice upućuju poreznim obveznicima i istražne radnje trebala koordinirati država članica identifikacije kako bi se izbjegli nekoordinirani zahtjevi za evidencijom ili istražne radnje nekoliko država članica potrošnje. Slično tome, člankom 47.k omogućuje se intervencija države članice identifikacije za obavijest o poreznoj procjeni koju izdaje država članica potrošnje nakon istražne radnje i za naplatu iznosa dospjelih za takvu procjenu.

U pododjeljku 4. odjeljka 3. (članak 47.l) navodi se da će plaćanje naknade od 5 % izvršiti država članica potrošnje državi članici identifikacije kako bi potonjoj državi članici kompenzirala troškove povezane s naplatom i kontrolom PDV-a prema posebnim odredbama. Prema trenutačnom MOSS-u države članice smiju zadržati određeni postotak iznosa PDV-a koji naplate i moraju prenijeti državi članici potrošnje do 2018[3]. Prijedlogom se uvodi trajni mehanizam, sličan ususstavljenoj praksi u polju carine kojom se državi članici identifikacije omogućuje da dobije naknadu u iznosu od 5 % iznosa naplaćenih u ime drugih država članica kako bi se kompenziralo ulaganje potrebno za ažuriranje IT sustava MOSS-a nakon proširenja njegova područja primjene, tekuće troškove održavanja i resurse potrošene pri kontroli poduzeća osnovanog u toj državi članici s namjerom podupiranja suradnje i unaprjeđenja sukladnosti. Prema trenutačnom sustavu (članak 46. stavak 3. Uredbe), ti se iznosi zadržavaju od svakog plaćanja PDV-a u MOSS-u od države članice identifikacije državi članici

[3] 30 % od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2016.; 15 % od 1. siječnja 2017. do 31. prosinca 2018.; bez zadržavanja od 1. siječnja 2019.

potrošnje. Međutim, to je izazivalo brojne komplikacije, posebice u rješavanju pitanja povrata poreznim obveznicima. Stoga se predlaže ovu naknadu obračunati na godišnjoj osnovi i izvan MOSS-a, na temelju obuhvaćenih neto iznosa.

Pododjeljkom 5. odjeljka 3. (članak 47.m) omogućuje se Komisiji da automatski pristupa informacijama povezanima s MOSS-om i pohranjenima u elektroničkim sustavima država članica, uz iznimku svih osobnih podataka. To bi Komisiji omogućilo da automatski prikuplja statističke informacije (npr. o broju poreznih obveznika registriranih u posebnom programu) bez slanja upita državama članicama. To je nužno i u svrhe ocjenjivanja koje je potrebno prema pravilima za bolju regulativu.

Pododjeljkom 6. odjeljka 3. (članak 47.n) Komisiji se prenose provedbene ovlasti potrebne za utvrđivanje podataka koji će biti uključeni u razmjenu informacija o identifikaciji, prijavi PDV-a, plaćanjima PDV-a, zahtjevima za evidencijom ili istražnim radnjama itd. između poreznih obveznika i država članica ili među državama članicama kao i o tehničkim sredstvima za podnošenje ili prijenos tih informacija. Radi postizanja jasnoće odredbe su grupirane u jedinstven članak umjesto da ih se uključuje u svaku pojedinačnu odredbu kao što je to slučaj s trenutačnim tekstom Uredbe.

Konačno, člankom 1. točkom 6. Prijedloga izmjenjuje se točka (1) Priloga I. te se ujednačuje s predloženim izmjenama Direktive o PDV-u u pogledu prodaje robe na daljinu (brisanje njezina članka 34.).

2016/0371 (CNS)

Prijedlog

UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta[1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora[2],

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010[3] propisuje pravila za razmjenu i pohranu informacija država članica kako bi se uspostavio posebni program koji je predviđen Poglavljem 6. Glave XII. Direktive Vijeća 2006/112/EZ[4].

(2) Proširenje tih posebnih programa, koje stupa na snagu 1. siječnja 2021., na prodaju robe na daljinu i na usluge, osim telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja ili elektronički isporučenih usluga, zahtijeva proširenje područja primjene pravila ove Uredbe u pogledu pružanja informacija i prijenosa novca između države članice identifikacije i države članice potrošnje.

(3) Proširenjem posebnih programa na prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih teritorija ili trećih zemalja zahtijeva se od carinskog tijela države članice uvoza da bude sposobno identificirati robu u malim pošiljkama za koju se porez na dodanu vrijednost (PDV) plaća putem jednog od posebnih programa. Stoga je potrebno unaprijed obavijestiti o identifikacijskom broju za PDV prema kojemu se plaća PDV kako bi se carinskom tijelu omogućilo da po uvozu robe provjeri njegovu valjanost.

(4) Porezni obveznici koji se koriste takvim posebnim programima mogu podlijegati zahtjevima za evidencijom ili istražnim radnjama koje mogu zatražiti država članica identifikacije i sve države članice potrošnje u koje se isporučuju roba ili usluge. Da bi se smanjili administrativno opterećenje i troškovi usklađivanja za poduzeća kao i višestruki zahtjevi porezne uprave za evidencijom i istražnim radnjama te da bi se izbjeglo udvostručivanja rada, takve zahtjeve i radnje u najvećoj mogućoj mjeri trebala bi koordinirati država članica identifikacije.

---

1 SL C, , str. .

2 SL C, , str. .

3 Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

4 Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

(5) Budući da pod posebnim programima država članica identifikacije naplaćuje i nadzire PDV u ime država članica potrošnje, primjereno je osigurati mehanizam prema kojemu bi država članica identifikacije primila naknadu od predmetnih država članica potrošnje kojom se nadoknađuju svi troškovi naplate i nadzora. Međutim, budući da je trenutačni sustav u kojemu se naknada zadržava od iznosa PDV-a koje država članica identifikacije treba prenijeti državama članicama potrošnje izazvao komplikacije za porezne uprave, posebice kad je riječ o nadoknadama troškova, takvu naknadu treba obračunavati i plaćati godišnje, izvan posebnih programa.

(6) Da bi se pojednostavnilo prikupljanje statističkih podataka koji se odnose na primjenu posebnih programa, Komisiju bi trebalo ovlastiti da automatski pristupa općim informacijama u vezi s posebnim programima koje su pohranjene u elektroničkim sustavima država članica, uz iznimku podataka koji se odnose na pojedinačne porezne obveznike.

(7) Informacije koje porezni obveznik treba predati i koje trebaju biti prenesene između država članica kako bi se primijenili posebni programi kao i tehnička sredstva kojima porezni obveznik predaje te informacije ili kojima se te informacije prenose između država članica trebali bi biti doneseni u skladu s regulatornim postupkom opisanim u članku 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća[5].

(8) Uzimajući u obzir vrijeme potrebno da se donesu mjere potrebne za provedbu ove Odredbe i da države članice prilagode svoj IT sustav za registraciju, prijavu i plaćanje PDV-a kao i da se uzmu u obzir izmjene uvedene člankom 2. Direktive Vijeća […]/EU[6], ova bi se Uredba trebala primjenjivati od datuma primjene tih izmjena.

(9) Uredbu (EU) br. 904/2010 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU) br. 904/2010 mijenja se kako slijedi:

(1) U članku 1. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ovim Uredbom utvrđuju se pravila i postupci za elektroničku razmjenu informacija o PDV-u na robu i usluge isporučene u skladu s posebnim programima predviđenima u poglavlju 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ i za svaku narednu razmjenu informacija i, u mjeri u kojoj se to tiče roba i usluga obuhvaćenih tim posebnim programima, za prijenos novca između nadležnih tijela država članica.

(2) U članku 2. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Definicije sadržane u člancima 358.a, 369.a i 369.l Direktive 2006/112/EZ u svrhe svakog posebnog programa primjenjuju se i u svrhe ove Uredbe.”

(3) U članku 17. stavku 1. točka (d) zamjenjuje se sljedećom:

„(d) informacije koje prikuplja u skladu s člancima 360., 361., 364., 365., 369.c, 369.f, 369.g, 369.o, 369.p, 369.s i 369.t Direktive 2006/112/EZ.”

---

[5] Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

[6] Direktiva Vijeća […]/EU od […] o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu.

(4) Članak 31. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležna tijela svake države članice osiguravaju da osobe uključene u isporuku roba ili usluga unutar Zajednice i porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan, a isporučuju usluge, smiju u svrhu takvih transakcija dobiti potvrdu elektroničkim putem o valjanosti identifikacijskog broja za PDV konkretne osobe kao i pripadajuće ime i adresu. Ove informacije odgovaraju podacima navedenima u članku 17.”

(b) stavak 3. briše se.

(5) Poglavlje XI. mijenja se kako slijedi:

(a) Naslov Odjeljka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Odredbe primjenjive od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2020.”

(b) dodaje se sljedeći Odjeljak 3:

„ODJELJAK 3.
Odredbe primjenjive od 1. siječnja 2021.

Pododjeljak 1.

Opća odredba

Članak 47.a

Odredbe ovog odjeljka primjenjivat će se od 1. siječnja 2021. godine.

Pododjeljak 2.
Razmjena informacija

Članak 47.b

1. Informacije koje porezni obveznik koji upotrebljava posebni program iz odjeljka 2. poglavlja 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ dostavlja državi članici identifikacije prilikom započinjanja svoje djelatnosti u skladu s člankom 361. te Direktive šalju se elektroničkim putem. Slični detalji za identifikaciju poreznog obveznika koji upotrebljava posebni program iz odjeljka 3. poglavlja 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ prilikom započinjanja svoje djelatnosti u skladu s člankom 369.b te Direktive šalju se elektroničkim putem.

2. Država članica identifikacije šalje informacije iz stavka 1. elektroničkim putem nadležnim tijelima druge države članice u roku od deset dana po isteku mjeseca u kojem su informacije dobivene od poreznog obveznika koji upotrebljava jedan od posebnih programa iz odjeljaka 2. i 3. poglavlja 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ. Na sličan način, država članica identifikacije informira nadležno tijelo druge države članice o dodijeljenom identifikacijskom broju za PDV.

3. Država članica identifikacije bez odgađanja elektroničkim putem obavješćuje nadležno tijelo drugih država članica o tome je li porezni obveznik koji se koristi nekim od posebnih programa iz odjeljaka 2. i 3. poglavlja 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ isključen iz tog posebnog programa.

Članak 47.c

1. Informacije koje porezni obveznik koji upotrebljava posebni program iz odjeljka 4. poglavlja 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ ili njegov posrednik dostavljaju državi članici identifikacije prilikom započinjanja svoje djelatnosti u skladu s člankom 369.p stavcima 1. i 2. te Direktive šalju se elektroničkim putem. Sve izmjene tih informacija koje se navode u skladu s člankom 369.p stavkom 3. Direktive 2006/112/EZ jednako se tako dostavljaju elektroničkim putem.

2. Država članica identifikacije šalje informacije iz stavka 1. elektroničkim putem nadležnim tijelima druge države članice u roku od deset dana po isteku mjeseca u kojem su informacije dobivene od poreznog obveznika koji se koristi posebnim programom iz odjeljka 4. poglavlja 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ ili, gdje je to primjenjivo, od njegova posrednika.

3. Država članica identifikacije bez odgađanja elektroničkim putem obavješćuje nadležno tijelo drugih država članica o tome jesu li porezni obveznik koji se koristi posebnim programom iz odjeljka 4. poglavlja 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ ili, gdje je to primjenjivo, njegov posrednik isključeni iz tog posebnog programa.

Članak 47.d

1. Prijava PDV-a s pojedinostima iz članaka 365., 369.g i 369.t Direktive 2006/112/EZ podnosi se elektroničkim putem.

2. Država članica identifikacije šalje te informacije elektroničkim putem nadležnom tijelu predmetne države članice potrošnje najkasnije 20 dana po isteku mjeseca u kojem je prijava zaprimljena.

Država članica identifikacije prenosi i informacije predviđene stavcima 2. i 3. članka 369.g Direktive 2006/112/EZ nadležnom tijelu predmetne države članice poslovnog nastana.

Države članice koje su zahtijevale prijavu PDV-a u nacionalnoj valuti koja nije euro, pretvaraju iznose u euro po tečaju koji je važeći za zadnji dan poreznog razdoblja. Obračun se obavlja uporabom tečaja koji Europska središnja banka objavi taj dan ili ako tog dana nema objave, primjenjuje se objava od sljedećeg dana.

Članak 47.e

Država članica identifikacije šalje elektroničkim putem državi članici potrošnje informacije potrebne za povezivanje svakog plaćanja s odgovarajućom tromjesečnom prijavom PDV-a ili procjenom.

Članak 47.f

1. Država članica identifikacije jamči da se iznos koji je porezni obveznik koji se koristi jednim od posebnih programa navedenih u poglavlju 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ ili, ako je to primjenjivo, njegov posrednik platio prenese na bankovni račun u eurima koji odredi država članica potrošnje kojoj se plaćanje duguje.

Države članice koje su zahtijevale plaćanje u nacionalnoj valuti koja nije euro, pretvaraju iznose u euro prema tečaju koji je važeći za zadnji dan poreznog razdoblja. Obračun se obavlja uporabom tečaja koji Europska središnja banka objavi taj dan ili ako tog dana nema objave, primjenjuje se objava od sljedećeg dana.

Prijenos se obavlja najkasnije deset dana po isteku mjeseca u kojem je plaćanje primljeno.

2. Ako porezni obveznik koji se koristi posebnim programom ili, ako je to primjenjivo, njegov posrednik, ne plati ukupni porez koji duguje, država članica identifikacije jamči da se plaćanje prenosi na države članice potrošnje razmjerno porezu koji duguje u svakoj državi članici. Država članica identifikacije izvještava o tome elektroničkim putem nadležna tijela države članice potrošnje.

Članak 47.g

Države članice izvještavaju elektroničkim putem nadležna tijela drugih država članica o odgovarajućim brojevima bankovnih računa za primanje plaćanja u skladu s člankom 47.f.

Države članice bez odlaganja elektroničkim putem obavješćuju nadležna tijela drugih država članica i Komisiju o promjeni poreznih stopa koje se primjenjuju na isporuke robe i usluga na koje se primjenjuju posebni programi.

Pododjeljak 3.
Kontrola transakcija i porezni obveznici

Članak 47.h

Po uvozu robe na koju se plaća PDV prema posebnom programu navedenih u odjeljku 4. poglavlja 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ, države članice potvrđuju valjanost identifikacijskog broja za PDV dodijeljenoga u skladu s člankom 369.q te Direktive te unaprijed dostavljenoga u pogledu tog uvoza u državu članicu u kojoj se uvoz odvija.

Članak 47.i

1. Da bi došla do evidencije koja je u posjedu poreznog obveznika ili posrednika u skladu s člancima 369., 369.k i 369.x Direktive 2006/112/EZ, država članica potrošnje najprije treba elektroničkim putem uložiti zahtjev državi članici identifikacije.

2. Kada država članica identifikacije zaprimi takav zahtjev, prenijet će ga elektroničkim sredstvom i bez odlaganja poreznom obvezniku ili njegovu posredniku.

3. Porezni obveznik ili njegov posrednik na zahtjev će elektroničkim sredstvom državi članici identifikacije predati zatraženu evidenciju. Za predaju evidencije državi članici identifikacije može se upotrijebiti standardni obrazac.

4. Država članica identifikacije prenosi evidenciju dobivenu elektroničkim sredstvom i bez odlaganja državi članici potrošnje koja je uložila zahtjev.

5. Ako država članica potrošnje koja je uložila zahtjev ne primi evidenciju u roku od 30 dana od dana predaje zahtjeva, ta država članica može poduzeti bilo koju mjeru u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom kako bi dobila tu evidenciju.

Članak 47.j

1. Ako država članica identifikacije odluči na svojem teritoriju provesti istražnu radnju nad poreznim obveznikom koji se koristi jednim od posebnih programa navedenih u poglavlju 6. glavi XII. Direktive 2006/112/EZ ili, ako je to primjenjivo, nad posrednikom, o tome unaprijed obavještava nadležna tijela drugih država članica.

2. Ako država članica potrošnje odluči da je istražna radnja potrebna, najprije se savjetuje s državom članicom identifikacije o potrebi za takvom radnjom.

U slučajevima kada se usuglasi postojanje potrebe za istražnom radnjom, država članica identifikacije o tome obavještava druge države članice.

U slučajevima kada se država članica identifikacije ne složi da je istražna radnja potrebna, o tome obavještava druge države članice potrošnje na koje se to odnosi iznoseći svoje razloge. Ako najmanje dvije države članice smatraju da je istražna radnja potrebna, država članica identifikacije dužna je provesti istražnu radnju u koordinaciji s tim državama članicama. Ako samo jedna država članica potrošnje smatra da je takva radnja potrebna, ta država članica potrošnje može poduzeti bilo koju odgovarajuću radnju u skladu sa svojim nacionalnim pravom.

3. Svaka država članica potrošnje u pitanju može sudjelovati u istražnoj radnji koju provodi država članica identifikacije na vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice potrošnje. Za tu se istražnu radnju mogu upotrebljavati alati i postupci navedeni u ovoj Uredbi.

4. Svaka država članica drugim državama članicama i Komisiji iznosi detalje o nadležnoj osobi koja je odgovorna za koordinaciju istražnih radnji unutar te države članice.

Članak 47.k

Po dovršetku istražne radnje provedene u skladu s člankom 47.j država članica potrošnje može, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, odlučiti izdati novu procjenu poreza, uključujući moguće kamate i kazne koje se trebaju platiti.

Kada država članica potrošnje izda takvu procjenu, od države članice identifikacije zahtijevat će, u skladu s člankom 25., da obavijest o toj procjeni proslijedi poreznom obvezniku ili, ako je to primjenjivo, njegovu posredniku te da naplati dospjeli iznos iz te procjene. Takav zahtjev za obavješćivanjem, kao i sljedeća obavijest poreznom obvezniku ili, ako je to primjenjivo, njegovu posredniku, šalju se elektroničkim sredstvom.

Pododjeljak 4.
Naknade povezane s naplatom poreza i nadzorom nad porezom koji se naplaćuje prema posebnim programima

Članak 47.l

Država članica identifikacije državi članici potrošnje plaća naknadu u vezi s ukupnim iznosom koji je naplatila u ime te države članice u sklopu posebnih programa navedenih u poglavlju 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ.

Ta se naknada izračunava kao 5 % od ukupnog iznosa koji je ta država članica identifikacije naplatila u ime države članice potrošnje, uključujući iznose naplaćene nakon istražne radnje, u skladu s člankom 47.j.

Naknadu koja se plaća godišnje na temelju pune kalendarske godine država članica potrošnje prenosi toj državi članici identifikacije najkasnije do 31. ožujka sljedeće kalendarske godine.

Pododjeljak 5.
Statističke informacije

Članak 47.m

Države članice Komisiji odobravaju pristup statističkim informacijama pohranjenima u njihovu elektroničkom sustavu u skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom d. Te informacije ne sadržavaju nikakve osobne podatke.”

Pododjeljak 6.
Prijenos provedbenih ovlasti

Članak 47.n

Komisija je ovlaštena donositi sljedeće mjere u skladu s postupkom ispitivanja predviđenim u članku 58. stavku 2.:

(a) informacije koje mora podnijeti porezni obveznik kako je navedeno u članku 47.b stavku 1., članku 47.d stavku 1. i članku 47.i stavku 3. kao i tehnička sredstva za podnošenje tih informacija;

(b) informacije koje se trebaju prenijeti među državama članicama kako je navedeno u članku 47.b stavcima 2. i 3., članku 47.c stavcima 2. i 3., članku 47.d stavku 2., članku 47.e, članku 47.f stavku 2., članku 47.i stavcima 1., 2. i 4., članku 47.j stavcima 1., 2. i 4. te članku 47.k kao i tehnička sredstva za podnošenje tih informacija;

(c) minimalni popis informacija koje mora podnijeti porezni obveznik kako je navedeno u članku 47.c stavku 1. kao i tehnička sredstva za podnošenje tih informacija;

(d) tehnička sredstva za prijenos informacija navedenih u članku 47.g među državama članicama;

(e) tehnička sredstva kojima će država članica uvoza provjeriti informacije navedene u članku 47.h;

(f) informacije kojima pristupa Komisija kako je navedeno u članku 47.m kao i tehnička sredstva za izvlačenje tih informacija;

(6) Prilog I. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 1. zamjenjuje se sljedećom:

„1. prodaja na daljinu (članak 33. Direktive 2006/112/EZ);”

(b) točka 3. zamjenjuje se sljedećom:

„3. telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog odašiljanja i elektronički isporučene usluge (članak 58. Direktive 2006/112/EZ), osim kada se porezni obveznik koristi posebnim programom iz poglavlja 6. glave XII. Direktive 2006/112/EZ”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova se Uredba primjenjuje od 1. siječnja 2021.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće
Predsjednik